

Omstændigheder gøre det nødvendigt at lade være. Men naar det har udviklet sig dertil, at enhver, der er idømt 2—3—4 eller flere Maaneders Fængselsstraf af Højesteret, fuldkommen kan slippe for at afsone denne Straf, naar vedkommende blot kan møde med en saa ubetydelig Lægeattest som den, at han vil have Skade af længere Tids Fængselsophold, er det i hvert enkelt Tilfælde ganske usikkert, om den Straf, som Domstolene have ikendt den, som har forset sig, virkelig ogsaa bliver fuldbyrdet. Men det burde ikke være saaledes. At det finder Sted, er et Misgreb, og det er det, som jeg tidligere har betegnet som, men ikke for Formanden maa kalde en Skamplet paa dansk Administration.

Den højtærede Justitsminister var saaelevskværdig at ville slutte med at give mig et godt Raad, og han sagde da, at jeg ikke skulde tro, hvad der staar i „Middagsposten“. Det Raad behøvede jeg ikke, thi jeg tror saa sandt ikke, hvad Johannes Hansen skriver. Jeg havde ogsaa Lejlighed til tidligere at fremhæve, at jeg ikke anser ham for at være nogen sandhedskærlig Person. Men naar den højtærede Justitsminister tilføjede, at jeg skulde heller ikke tro, hvad der stod i „Politiken“, maa jeg sige, at desværre, efter at den højtærede Justitsminister i Dag har tilstaaet, at Stenene til Adolphsens Bygninger aligevel ere bleve leverede fra den højtærede Justitsministers Teglværk, uagtet den højtærede Justitsminister bestemt benægtede dette under Finanslovens første Behandling, og efter at den højtærede Justitsminister, der under Finanslovens første Behandling udtalte, at han havde bestemt, hvem der skulde have Biografteaterbevillingen, i Lørdags sagde, at han havde kun anbefalet visse Personer til Politidirektøren, i Dag er bleven overbevist gennem Politidirektørens af det ærede Medlem for Københavns 5. Valgkreds (Borgbjerg) oplæste Embedsskrivelse om, at han i Virkeligheden har opgivet til Politidirektøren, hvem der skulde have Biografbevillingen, maa jeg til den højtærede Justitsministers gode Raad føje det Raad til mig selv: Tro heller ikke, hvad den ærede Justitsminister siger.

Birck: Det er ikke helt let for mig at diskutere med den højtærede Justitsminister af den Grund, at den ærede Ministers Metode og min ere saa ganske vidt forskellige. Jeg bruger den gamle, gode, logiske Metode: at begynde med Præmis-

serne, med de Ting, jeg finder, og saa ganske uhildet drage mine Slutninger af dem. Det er den videnskabelige Metode. Den ærede Minister bruger den gamle Prokurator metode: at begynde med det Resultat, man vil naa til, og stille Præmisserne derefter, og utvivlsomt naar han paa den Maade sikkert en Overensstemmelse mellem Præmissen og Konklusion, som er ganske køn.

Den anden Maade, Ministeren anvender, er den, at den højtærede Herre snakker ganske udenom. Den ærede Herre maa have læst noget om Hypnotisme og Suggestion . . .

Formanden: Man bruger ikke her i Tinget Tiltalen „den ærede Herre“.

Birck: Naa, altsaa „den højtærede Minister“.

Den højtærede Minister benytter den Metode, som han ogsaa benyttede ved første Behandling, at tale længe, længe om Sager, der egentlig ikke vedrøre det foreliggende, tale længe og ganske detailleret, og paa det Punkt, hvor det egentlige skulde komme, standser han og siger: Jeg har altsaa modbevist. Eller ogsaa er der et eller andet underordnet Punkt, hvor den højtærede Minister mener, at der er en Fjer til Hatten, og saa hæver han sin Stemme og taler smukke Ord. Jeg maa sige, den Metode har jeg uendelig vanskeligt ved at følge, og jeg vil tilstaa, at derfor har Ministeren en virkelig Fordel over for mig, den Fordel, den ringere Mand altid har, der griber til ringere Vaaben.

Den højtærede Minister nævnede Hr. Sagfører Kolding-Hansens Sager. Jeg havde bebrejdet den højtærede Minister, at han havde ladet det offentlige skride ind mod de misbrugte Klienter, der maa ske misforstode Situationen og troede, at de kunde komme til Kongen og Kongens Minister for at klage. Den højtærede Minister oplyste, at det var Politidirektøren, der havde beordret Aktion. Efter hvad jeg kender til Politidirektøren, faar jeg uvilkaarlig Lyst til at spørge, om det er gaaet paa samme Maade her som ved Biografteater-Bevillingen, at det er Ministerens Anbefaling, der ligger bag.

Jeg kommer nu til Landbrugslotteriet. Den højtærede Minister talte meget, dog gjorde han mig for Resten den Kompliment at undgaa hele det Væld af Ord, som han ellers plejer at bruge; men han benyttede den anden Maade, nemlig den store Fortielses og den store Benægtelses